

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เด็กปฐมวัยหรือวัย 0-5 ปี นับว่าเป็นช่วงวัยที่สำคัญในการวางรากฐานของชีวิตที่ดีของเด็กทั้งนี้เพราะการปูพื้นฐานที่ดีตั้งแต่วัยเด็กก็เท่ากับเป็นการเตรียม และสร้างพลเมืองที่ดี มีคุณภาพให้แก่ประเทศชาติ ซึ่งนักจิตวิทยาและนักการศึกษาทั่วไปต่างเชื่อว่าประสบการณ์ที่เด็กได้รับจะเป็นพื้นฐานของพัฒนาการทุกด้านต่อเนื่องกันไป จนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เนื่องจากช่วงปฐมวัยเป็นวัยที่มีพัฒนาการทุกด้านเจริญเติบโตในอัตราที่สูงที่สุด ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาการด้านสติปัญญา ระบบประสาทและสมองของเด็กเจริญเติบโตได้ถึงร้อยละ 80 ของผู้ใหญ่ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 3) การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย เป็นการจัดการศึกษาโดยอาศัยแนวคิด และหลักการจัดการศึกษาที่จะจัดให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อย่างสัมพันธ์และพัฒนาอย่างต่อเนื่องไปพร้อมกันทุกด้าน ดังนั้นหากเด็กไม่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ในช่วงนี้แล้ว ก็นับว่าเป็นการพลาดโอกาสที่สำคัญที่สุดของชีวิต การพัฒนาทางสติปัญญาด้านภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นการวางรากฐานการเรียนรู้ให้กับเด็ก เด็กใช้ภาษาสื่อความหมายในชีวิตประจำวันตลอดเวลา จากประสบการณ์หรือสื่อ ครูต้องจัดสภาพแวดล้อมให้กับเด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง ส่งเสริมให้กับเด็กได้ลงมือกระทำ โดยมีสื่อต่าง ๆ หลายรูปแบบที่จะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ทางภาษา เช่น การทำท่าทางประกอบการร้องเพลงหรือท่องคำคล้องจอง การเล่นเกมบทบาทสมมติ การสนับสนุนให้เด็กได้ร่วมเล่นกับเพื่อน การพูดคุยกันเป็นการฝึกการใช้ภาษาได้ตอบ การเล่านิทานประกอบ การเตรียมความพร้อมด้านภาษาให้แก่เด็กปฐมวัยนั้น ไม่ควรให้อ่านหนังสือได้เหมือนเด็กโต แต่เป็นการปลูกฝังให้เด็กรักการอ่าน (วาโร เฟิงส์วอล์ค. 2544 : 177)

ภาษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์สามารถใช้ติดต่อสื่อสารได้รวดเร็วและเข้าใจง่ายที่สุด นอกจากนั้นภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อกับผู้อื่น เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและความรู้สึกที่มีต่อกัน การติดต่อแลกเปลี่ยนความคิดความรู้สึกนี้อาจจะสื่อออกมาได้หลายรูปแบบ เช่น การฟัง การพูด การอ่าน และการ

เขียน (พิชญาดา ธาตุอินจันทร์. 2550 : 18) เด็กจำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาอย่างสม่ำเสมอ กับผู้อื่น มีโอกาสได้ใช้ภาษาตามวัยของตนเองในการแสดงความรู้สึก นึกคิด และความต้องการ มีโอกาสฟังเสียงต่าง ๆ ที่หลากหลาย ควรได้รับการตอบสนองทางบวกเมื่อแสดงความสนใจที่จะใช้ภาษา ได้รับการฝึกฝนให้ใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสม ยิ่งกว่านั้นเด็กควรได้มีโอกาสคิด สร้างสรรค์จากเนื้อเรื่องในนิทานตามระดับความสามารถ เด็กควรอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการ อ่านและการเขียน เพื่อพัฒนานิสัยรักการอ่าน และเขียนตามระดับความสามารถของตนเอง (นิตยา กระชัยกลาง. 2551 : 112)

เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่มีพัฒนาการด้านต่าง ๆ เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะ พัฒนาการทางภาษา มีความเจริญงอกงามเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องกัน โดยเฉพาะพัฒนาการด้าน การฟัง และการอ่าน เป็นทักษะพัฒนาการที่ครูจะต้องเข้าใจธรรมชาติการเรียนรู้ หลักการสอน ตลอดจนเลือกใช้กิจกรรมเพื่อให้เหมาะสมกับความสนใจและความสามารถของเด็ก ดังเช่น หลักทฤษฎีว่าด้วยธรรมชาติการเรียนรู้ อ่านเขียนในระบบภาษา (ศิริลักษณ์ ผ่องพันธ์. 2552 : 82) กล่าวว่า การเตรียมพร้อมทางภาษาให้แก่เด็กระดับปฐมวัย มีความสำคัญและจำเป็นมาก เพราะ ในชีวิตประจำวันย่อมมีการติดต่อสื่อสารและปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในสังคมอยู่ตลอดเวลา บุคคลใดที่ใช้ภาษาดีก็จะสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ถูกต้อง ดังนั้น การฝึกความพร้อมทางภาษาจึงควรเริ่มตั้งแต่ระดับปฐมวัย เพราะเด็กวัยนี้มีพัฒนาการทางภาษาที่รวดเร็ว มากช่วงหนึ่ง เด็กที่มีความพร้อมทางภาษาย่อมจะทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จในการ เรียนรู้ในสังคมได้อย่างสูง การอ่านให้ฟัง เล่าให้ฟัง สื่อเรื่องราวด้วยรูปแทนการอธิบาย ใช้ หนังสือที่มีการใช้ภาษาที่ดี ถ่ายทอดการอ่านอย่างเป็นจังหวะจะ โคน เด็กจะเรียนรู้ได้เอง เกี่ยวกับความหมายของคำ การสะกดคำ การออกเสียง (สถาบันวิทยาการการเรียนรู้. 2550 : 166)

การพัฒนาความพร้อมทางภาษาด้านการฟังและการอ่านโดยการเล่านิทานประกอบ ภาพสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นวิธีหนึ่งที่เป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาด้านการฟังและการ อ่านและนิทานเป็นสิ่งที่เด็กต้องการและสนใจอยากรู้ เด็กสนุกสนานกับการได้ฟังนิทาน เป็น ความสุขที่ได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยไม่รู้ตัว นิทานทำให้นักเรียนรู้จักคำศัพท์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ช่วย ฝึกทักษะการฟัง และการอ่าน ทำให้เด็กเกิดความคล่องแคล่วตามธรรมชาติ ทั้งยังช่วยให้เด็ก สามารถเก็บเรื่องราวที่ได้จากการฟัง ได้อย่างเหมาะสมตามวัย จึงจัดได้ว่านิทานจะช่วยจูงใจให้ เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดี รวดเร็ว ตลอดจนเป็นพื้นฐานในการพัฒนาความคิดและความพร้อมทาง ภาษาให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี (ฉลาธิป เจริญทอง. 2550 : 3-4) กรมวิชาการ (2546ก : 100)

กล่าวว่านิทานเป็นสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา ทางความคิด มีจินตนาการ คุณค่าของการเล่านิทาน นอกจากเพื่อโน้มน้าวใจให้เด็กรู้จักนิทานดี ๆ และเป็นการเริ่มต้นปลูกฝังนิสัยรักการอ่านหนังสือแก่เด็ก ๆ แล้ว การเล่านิทานยังเป็นการสร้างความเพลิดเพลินให้แก่เด็กนิทานจึงมีความสำคัญกับเด็กปฐมวัยมาก ครูปฐมวัยสามารถนำนิทานมาฝึกทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี เพราะเด็กปฐมวัยชอบนิทานเป็นชีวิตจิตใจ เด็กจะรบเร้าให้ครูเล่านิทานให้ฟัง เด็กสามารถเข้าใจเรื่องราวของนิทานจากภาพในหนังสือได้เป็นอย่างดี ขณะที่ครูเล่านิทานให้ฟัง เด็กอาจจะเกิดจินตนาการจากนิทาน และมีพัฒนาการทางภาษา เขียวรัตน์ สิงหาราโท (2552 : 3) ที่กล่าวว่า นิทานเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟังและการอ่าน ให้กับเด็กอย่างต่อเนื่องตั้งแต่วัยอนุบาล เพราะเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับในวัยนี้ จะประทับใจอยู่ในความทรงจำและติดตัวไปจนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ เพราะนิทานสามารถสร้างจินตนาการ และความฝัน การเล่านิทาน อ่านหนังสือให้เด็กฟังเป็นการกระตุ้นพัฒนาการทางภาษาด้านการฟังและการอ่านและการเรียนรู้ของเด็ก เด็ก ๆ จะได้รู้จักคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้ฟังเรื่องราวที่น่าตื่นเต้น ได้เห็นตัวอักษรพร้อมกับมองเห็นภาพไปด้วย ทำให้เกิดการพัฒนาทั้งภาษาพูด ภาษาอ่านอย่างเต็มที่ นอกจากนั้นภาษายังเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร การส่งเสริมศักยภาพทางภาษาและการเรียนรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย ครูควรศึกษาพัฒนาการทางภาษาเด็กทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาที่เหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 2)

การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาการความพร้อมด้านสติปัญญาทางภาษาด้านการฟังและการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเอราวัณ ปีการศึกษา 2555 พบว่าพัฒนาการความพร้อมด้านสติปัญญาทางภาษาด้านการฟังและการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนตั้งไว้และจากผลการประเมินพัฒนาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลย เขต 2 นักเรียนมีพัฒนาการด้านสติปัญญาดำกว่าพัฒนาการด้าน ร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และพบว่ามาตรฐานที่ 9 ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย ตัวบ่งชี้ที่ 1 สนทนาได้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจตัวบ่งชี้ที่ 2 อ่านเขียนภาพและเขียนสัญลักษณ์ได้อยู่ในเกณฑ์ต่ำ นักเรียนไม่มีความพร้อมในด้านทักษะการใช้ภาษา บางคนยังพูดไม่ชัด ฟังแล้วนำมาถ่ายทอดไม่ได้ สนทนาได้ตอบและเล่าเรื่องราวไม่ได้ เปิดและทำท่าทางอ่านหนังสือพร้อมเล่าเรื่องไปด้วยไม่ได้ อ่านไม่ได้ ใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสาร และไม่กล้าแสดงออกในด้านการพูดหรือร่วมแสดงความคิดเห็น ไม่มีความพร้อมด้านการสื่อสาร ซึ่งภาษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญ และ

เป็นพื้นฐานในการเรียนระดับชั้นสูงต่อไป นอกจากนี้ผลการประเมินคุณภาพทางการศึกษา จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) มาตรฐานที่ 5 ได้มีความรู้และทักษะเบื้องต้น ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 มีทักษะในการสื่อสาร ซึ่งอยู่ในระดับ ปรับปรุง

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนา นวัตกรรมการพัฒนาความพร้อมทางภาษาด้านการฟังและการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการเล่านิทานประกอบภาพขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ทุกคน มีความพร้อมทาง ภาษาด้านการฟังและการอ่านเพื่อเป็นพื้นฐานในการเข้าเรียนต่อในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่อไป และผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้แก่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัด การศึกษาระดับปฐมวัยนำไปใช้เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ มีพัฒนาการและความพร้อมด้าน สติปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ

คำถามการวิจัย

การพัฒนาความพร้อมทางภาษาด้านการฟังและการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้นิทานประกอบภาพ จะพัฒนาความพร้อมทางภาษาได้อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานประกอบภาพในการพัฒนาความพร้อมทางภาษาด้านการฟังและการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลความพร้อมทางภาษาด้านการฟังและการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานประกอบภาพ
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ต่อการจัดประสบการณ์การพัฒนาความพร้อมทาง ภาษาด้านการฟังและการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้นิทานประกอบภาพ

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน

เอราวัณ ตำบลผาอินทร์แปลง อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเลย เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 4 ห้อง ได้แก่ ชั้นอนุบาลปีที่ 2/1
จำนวน 32 คน ชั้นอนุบาลปีที่ 2/2 จำนวน 30 คน ชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 จำนวน 31 คน ชั้นอนุบาล
ปีที่ 2/4 จำนวน 31 คน รวมทั้งสิ้น 124 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/2 โรงเรียน
บ้านเอราวัณ ตำบลผาอินทร์แปลง อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเลย เขต 2 ปีการศึกษา 2556 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
จำนวน 30 คน (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 45)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานประกอบภาพ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพร้อมทางภาษาด้านการฟังและการอ่านสำหรับนักเรียน
ชั้นอนุบาลปีที่ 2

2.2.1 ความพร้อมทางภาษาด้านการฟัง ได้แก่ การฟังเพื่อการจำแนกคำ การฟัง
เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคำกับสัญลักษณ์

2.2.2 ความพร้อมทางภาษาด้านการอ่าน ได้แก่ การจำตัวอักษรและคำศัพท์ การ
อ่านคำศัพท์ การอ่านคำในบริบทหนึ่ง

2.2.3 พฤติกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ต่อการจัด
ประสบการณ์โดยใช้นิทานประกอบภาพ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเป็นเนื้อหาสาระการเรียนรู้ความพร้อมทางภาษาด้านการฟังและการอ่าน
สำหรับเด็กปฐมวัยในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เรื่อง การพัฒนาความพร้อมทางภาษาด้านการ
ฟังและการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้นิทานประกอบภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมา
ทำเป็นนิทานประกอบภาพ จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่

1. นิทานประกอบภาพเรื่อง ผลไม้แสนอร่อย หน่วย ผลไม้
2. นิทานประกอบภาพเรื่อง ผักดีมีประโยชน์ หน่วย ผัก
3. นิทานประกอบภาพเรื่อง ต้นไม้ที่รัก หน่วย ต้นไม้
4. นิทานประกอบภาพเรื่อง สัตว์น่ารัก หน่วย สัตว์
5. นิทานประกอบภาพเรื่อง ท้องเที่ยวแดนไกล หน่วย ยานพาหนะ

แต่ละเรื่องเป็นเนื้อหาที่ให้นักเรียนมีความรู้ประจำหน่วยการเรียนรู้และฝึกทักษะ ความพร้อมทางภาษาด้านการฟัง ได้แก่ การฟังเพื่อการจำแนกคำ การฟังเพื่อหาความสัมพันธ์ ระหว่างคำกับสัญลักษณ์และการอ่าน ได้แก่ การจำตัวอักษรและคำศัพท์ การอ่านคำศัพท์ การอ่านคำในบริบทหนึ่ง

4. ระยะเวลาในการวิจัย ปีการศึกษา 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพร้อมทางภาษา หมายถึง ความพร้อมในการเข้าใจเรื่อง คำสั่ง ความหมายของ คำ ตลอดจนตีความหมายในการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจทางภาษาด้านการฟังและการอ่าน โดย ความพร้อมทางภาษาด้านการฟัง ได้แก่ การฟังเพื่อการจำแนกคำ การฟังเพื่อหาความสัมพันธ์ ระหว่างคำกับสัญลักษณ์ความพร้อมทางภาษาการอ่าน ได้แก่ การจำตัวอักษรและคำศัพท์ การอ่านคำศัพท์ การอ่านคำในบริบทหนึ่ง

2. ความพร้อมทางภาษาด้านการฟัง หมายถึง ความสามารถทางทักษะพื้นฐานด้านการ ได้ยินเสียงโดยมีความตั้งใจจะรับและเกิดความเข้าใจ ทั้งจากการฟังเสียงธรรมชาติ จังหวะดนตรี เพื่อเตรียมให้พร้อมกับการฟังเรื่องราวต่าง ๆ และสามารถถ่ายทอดไปเป็นประโยคที่ เหมาะสม มีมารยาทในการฟัง และมีสมาธิในการฟัง ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้เป็นการฟังจาก นิทานประกอบภาพ โดยกำหนดความพร้อมด้านการฟังเป็นรายด้านดังนี้

2.1 การฟังเพื่อจำแนกคำ หมายถึง การใช้ประสาทสัมผัสทางหู ตา จูภาพและ รูปแบบของคำที่ฟังแล้วสามารถจัดประเภทลักษณะการออกเสียงและรูปแบบของคำที่ฟัง

2.2 การฟังเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคำกับสัญลักษณ์ หมายถึง การใช้ประสาท สัมผัสทางตา หู จู และคิดวิเคราะห์ แล้วบอกหรือเลือกสัญลักษณ์ที่มีความสัมพันธ์กับคำได้

3. ความพร้อมทางภาษาการอ่าน หมายถึง การที่ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานในการรับรู้ คำ ประโยค วลี สัญลักษณ์ ข้อความ แล้วแสดงออกด้วยการตอบสนองหรือแปลงเสียงพูดสิ่งที่ รับรู้ทั้งจากการจำ การอ่านสัญลักษณ์ต่าง ๆ โดยการจำแนกภาพ รู้คำศัพท์ เปรียบเทียบสิ่งที่ แตกต่าง สิ่งเหมือนกันหรือประเภทเดียวกัน และการหาความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับ สัญลักษณ์ โดยใช้ภาพหรือสัญลักษณ์ในชีวิตประจำวันเป็นพื้นฐาน โดยกำหนดความพร้อม ด้านการอ่านเป็นรายด้าน ดังนี้

3.1 การจำตัวอักษรและคำศัพท์ หมายถึง การใช้ประสาทสัมผัสทางตา จูตัวอักษร และคิดวิเคราะห์แล้วสามารถบอกได้ว่าตัวอักษรชื่อว่าอะไร มีลักษณะอย่างไร รู้คำศัพท์

หมายถึงการใช้ประสาทสัมผัสทางตา ดูภาพและคิดวิเคราะห์แล้วสามารถบอกได้ว่าเป็นสิ่งใด มีลักษณะอย่างไร

3.2 อ่านคำศัพท์ หมายถึง การใช้ประสาทสัมผัสทางตา ดูภาพและคิดวิเคราะห์แล้วสามารถบอกได้ว่าเป็นสิ่งใด มีลักษณะอย่างไร ออกเสียงอย่างไร มีลักษณะอย่างไร

3.3 การอ่านคำในบริบทหนึ่ง หมายถึง การใช้ประสาทสัมผัสทางตาและมือด้วยการชี้ตัวอักษรในคำพร้อม ๆ กับออกเสียงไปด้วย

4. การพัฒนาความพร้อมทางภาษา หมายถึง การเสริมสร้างหรือการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาถึงการแสดงออกถึงความพร้อมที่ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วชำนาญ แม่นยำ และถูกต้องโดยงานวิจัยในครั้งนี้พัฒนาความพร้อมทางภาษาด้านการฟัง ได้แก่ ฟังเรื่องราว นิทาน ด้านการอ่าน ได้แก่ อ่านในหลายรูปแบบ อ่านภาพหรือสัญลักษณ์จากหนังสือภาพ เรื่องราวที่สนใจ

5. นิทานประกอบภาพ หมายถึง หนังสือที่มีเนื้อหาเรื่องราว รูปภาพประกอบ มีสีสันสวยงาม น่าสนใจ มีเรื่องราวที่ตื่นเต้นทำให้เด็ก ๆ เกิดจินตนาการและเกิดพัฒนาการทางภาษา เด็กสามารถเข้าใจเนื้อหาจากภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 เรื่องเพื่อใช้ประกอบแผนการจัดประสบการณ์ ดังนี้

5.1 เรื่องที่ 1 ผลไม้แสนอร่อย หมายถึง นิทานประกอบภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ทางภาษาเกี่ยวกับผลไม้ ใช้จัดประสบการณ์ในหน่วยผลไม้

5.2 เรื่องที่ 2 ผักดีมีประโยชน์ หมายถึง นิทานประกอบภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ทางภาษาเกี่ยวกับผัก ใช้จัดประสบการณ์ในหน่วยผัก

5.3 เรื่องที่ 3 ต้นไม้ที่รัก หมายถึง นิทานประกอบภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ทางภาษาเกี่ยวกับต้นไม้ ใช้จัดประสบการณ์ในหน่วยต้นไม้

5.4 เรื่องที่ 4 สัตว์น่ารัก หมายถึง นิทานประกอบภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ทางภาษาเกี่ยวกับสัตว์ ใช้จัดประสบการณ์ในหน่วยสัตว์

5.5 เรื่องที่ 5 ท้องเที่ยวแดนไกล หมายถึง นิทานประกอบภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ทางภาษาเกี่ยวกับยานพาหนะ ใช้จัดประสบการณ์ในหน่วยยานพาหนะ

6. การจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานประกอบภาพ หมายถึง วิธีการจัดประสบการณ์ที่ใช้รูปแบบการสอนนิทานประกอบภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมทางภาษาด้านการฟังได้แก่ การฟังเพื่อการจำแนกคำ การฟังเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคำกับสัญลักษณ์ และการอ่าน

ได้แก่ การจำตัวอักษรและคำศัพท์ การอ่านคำศัพท์ การอ่านคำในบริบทหนึ่งโดยมีนิทานประกอบภาพทั้งหมด 5 เรื่อง ประกอบ 5 หน่วยการเรียนรู้ซึ่งมีทั้งหมด 15 แผนใช้เวลาในการสอนแต่ละแผน 1 ชั่วโมง

7. ประสิทธิภาพ หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาว่าการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานประกอบภาพ ที่สร้างขึ้นกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ แล้วแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ซึ่งเป็นไปตามจุดประสงค์ ที่กำหนดไว้ประกอบด้วย

80 ตัวแรก หมายถึง ผลรวมร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้จากการวัดหรือประเมินผล ระหว่างเรียน โดยใช้นิทานประกอบภาพ

80 ตัวหลัง หมายถึง ผลรวมร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังการได้รับการจัดประสบการณ์ โดยใช้นิทานประกอบภาพ ที่ได้จากการวัดด้วยแบบทดสอบวัดความพร้อมทางภาษาด้านการฟังและการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้นิทานประกอบภาพ

8. ค่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน เรื่อง การพัฒนาความพร้อมทางภาษาด้านการฟังและการอ่าน เมื่อเรียน โดยใช้นิทานประกอบภาพ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเอราวัณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลย เขต 2

9. พฤติกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การแสดงออกหรือการปฏิบัติกิจกรรมที่เกิดขึ้นขณะจัดประสบการณ์การเรียนรู้กับผู้เรียน วัด โดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ทางภาษาด้านความพร้อมทางภาษาด้านการฟังและการอ่าน โดยความพร้อมทางภาษาด้านการฟัง มีฟังเพื่อการจำแนกคำ ฟังเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์ ความพร้อมทางภาษาด้านการอ่าน มีการจำตัวอักษรและคำศัพท์ การอ่านคำศัพท์ การอ่านคำในบริบทหนึ่ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การจัดประสบการณ์การพัฒนาความพร้อมทางภาษาด้านการฟังและการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้นิทานประกอบภาพ ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

2. ได้แนวทางในการพัฒนาการจัดประสบการณ์พัฒนาความพร้อมทางภาษาด้านการฟังและการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้นิทานประกอบภาพ และพัฒนาทักษะอื่น ๆ

3. ได้เสริมสร้างพฤติกรรมนักเรียนหรือการเตรียมความพร้อมในการที่จะเรียนในชั้นสูงต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY